

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Acta De Synodali Accvsatione Et Expvrgatione Polychronii Hierosolymitani
Episcopi, Romae Habita Svb Pontificatv Sixti III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

ACTA
DE SYNODALI ACCVSATIONE
ET EXPVRGATIONE POLYCHRONII
HIEROSOLYMITANI EPISCOPI,
ROMÆ HABITA SVB PONTIFICATV
Sixti III.

Hunc indiculum collegit Archidamus presbyter, & quasi in chartaceum ecclesiæ collocavit.

- VII. *De Polychronio episcopo Hierosolymitano, eo quod ecclesias & manus impositiones cum premio, & muneribus consecraret.*
VIII. *De accusatione Euphemii aduersus Polychronium pontificem suum.*
IX. *De expulsionem Polychronii extra ciuitatem.*
X. *De obsessa Ierusalem fame, & inopia paupertatis, & de Polychronio, eo quod prædia ecclesiæ in pauperes, vel populo erogasset.*
XI. *De occursum Synodi, & de relatione Polychronii episcopi.*
XII. *De directâ epistola ad urbem Ierusalem.*

DE
POLYCHRONII HIEROSOLYMITANI
ACCVSATIONE ET EXPVRGATIONE,
TEMPORE SIXTI PAPÆ III.

CAP. VI.

Erat quidem sacerdos nomine Polychronius, episcopus Hierosolymitanus. Hic per imprudentiam senectutis dicebat, quod Ierusalem prima sedes esset, & ore superbo, & quasi superiorem affirmabat se pontificem esse, & summum sacerdotem, & quasi in sua senectute semper in fidentia corroboratur, ita vt acciperet remunerationem & ordinaret presbyteros & diacones, & nisi accepisset

Concil. Tom. 7.

CAP. VI.

Erat quidem sacerdos nomine Polychronius, id per imprudentiã dicebat, quod Ierusalem prima sedes esset, & ore superbo, & quasi de superiore affirmabat se pontificem esse, & summum sacerdotem, & quasi in senectute sua semper in sua fidentia corroborabatur, ita vt acciperet remunerationem, & ordinaret presbyteros, & diacones. Et nisi accepisset satis dignum munus, non ordinabat episco-

D

fatis dignum munus, non ordinabat episcopum: & quia quodei, prout videbatur opulencia, quod Canon vrbis damnauit, diaconos Æthiopes, & Ægyptios in suo gremio ordinabat, & ecclesiam quamlibet sicubi in eius regione parochiarum ad dedicandas rogaretur, non dabat auctoritatis suæ faculam, nisi decem librarum auri accepisset remunerationem. Nam clerus omnino vrbis Hierosolymitanæ non ascendebat gradum suum currens, nisi dedisset remunerationem.

Hoc audito Sixtus episcopus vrbis Romæ conuocauit vniuersam Synodum episcoporum vel presbyterorum Romanorum, clerofque in basilicam Constantinianam, & ibi sedens cum episcopis, clerumque adstantem omnem de vrbe Roma intimabat eis Polychronium Hierosolymitanum. Quod Canon catholicus calcavit, vel Apostolus testatur: *Gratis accepistis, gratis date.* & vniuersum velamen cordis eius, & qui alios ciues, quod non licet, ad ordinem sociabat ecclesiæ Hierosolymitanæ. Et quod vniuersas ecclesias cum præmio, & muneribus consecrabat.

Matth. 10.

pum, & quia quodei prout videbatur opulencia, quod Canon vrbis damnauit diacones Æthiopes, & Ægyptios in suo gremio ordinabat, & ad ecclesiam quamlibet sicut in eius regione parochiarum ad dedicandas ecclesias rogaretur, non dabat auctoritatis suæ faculam, nisi decem librarum auri accepisset remunerationem. Nam clericus omnino vrbis Hierosolymitanæ, non ascendebat gradum suum currens, nisi dedisset remunerationem.

Hoc audito, Sixtus episcopus vrbis Romæ conuocauit vniuersam Synodum episcoporum, & presbyterorum Romanorum, clerofque in basilicam Constantinianam, & ibi sedens cum episcopis cleroque adstante omni de vrbe Roma, intimabat eis Polychronium Hierosolymitanum, quod Canon calcavit, vel Apostolus testatur: *Gratis accepistis, gratis date.* Et intimauit eis vniuersum velamen cordis eius, quia alios conciuies quod non licet, ad ordinem sociabat ecclesiæ Hierosolymitanæ. Et quia vniuersas ecclesias cum præmio, & muneribus consecrabat.

CAP. VII.

Sedentibus itaque octoginta & vno episcopis, & quadraginta octo presbyteris, & sex diaconibus, iussit introire Euphemium episcopum, qui hoc supradictum de Polychronio pontifice suo voce clara accusare testabatur. Ordinavit autem vniuersa Synodus, & elegit de suo ordine tres presbyteros, Castum, Felicem, & Habundium, & duos diacones ciues Romanos, Lollianum, & Leonem, & tres presbyteros vrbis Romæ, Archidamum, Petrum, & Demetrium, & misit in Ierusalem, & secundum Euphemii dicta, quidquid integrum inuenissent, ore eius docente, vel testibus 40. qui vera testificentur secundum dicta Euphemii episcopi aduersus Polychronium episcopum. Hi episcopi, Castus, Felix, & Abundantius, & diacones, Lollianus, & Leo, & presbyteri, Archidamus, Petrus, & Demetrius, Polychronium secundum dictum Sixti episcopi vrbis Romæ, vel octoginta & vnius episcoporum Synodum, & quadraginta octo presbyterorum ciuium Romanorum. nam etiam & secundum chirographum

Concil. Tom. 7.

CAP. VII.

Sedentibus itaque octoginta & vno episcopis, & quadraginta octo presbyteris, & sex diaconis, iussit introire Euphemium episcopum, qui hoc supradictum de Polychronio pontifice suo voce clara accusare testabatur. Ordinavit autem vniuersa Synodus, & elegit de suo ordine tres episcopos, Castum, Felicem, & Habundum, & duos diacones ciues Romanos, Lollianum, & Leonem, & tres presbyteros vrbis Romæ, Archidamum, Petrum, & Demetrium. Et misit in Ierusalem secundum dicta Euphemii, quidquid integrum introissent ore eius docente testibus vel quadraginta, qui vera testificentur secundum dictum Euphemii episcopi aduersus Polychronium episcopum: hi episcopi, Castus, Felix, & Abundantius, & diacones, Lollianus, & Leo, & presbyteri, Archidamus, Petrus, & Demetrius, Polychronium episcopum secundum Sixti episcopi vrbis Romæ, & octoginta & vnius episcoporum Synodum, & quadraginta octo presbyteros ciues Romanos. Nam etiam & chirographum Augusti Valentini-

D ij

Augusti Valentiniani & Theodosii episcopi Constantinopolitani, quidquid edocuisset Euphemius episcopus de episcopo & pontifice suo Polychronio, ambos simul Polychronium & Euphemium extra ciuitatem damnarent. Venientes autem in urbem Ierusalem, introierunt feria sexta hi octo cum Euphemio episcopo iam sabbato, & suspenderunt eos abinuicem a communione. Feria autem prima celebratae sunt Missae a Casto episcopo, qui directus fuerat a Sixto episcopo, & coepiscopis suis, vel e Synodo. Feria autem secunda conuenerunt vniuersi episcopi de illis regionibus, & venerunt in eandem ciuitatem, quasi Synodus, septuaginta & sex episcopi isti,

ni, & Theodosii episcopi Constantinopolitani, & quidquid eos docuisset Euphemius de episcopo & pontifice suo Polychronio, ambos simul, Polychronium & Euphemium, extra ciuitatem damnarent. Venientes autem in urbem Ierusalem, introierunt feria sexta, & hi octo cum Euphemio episcopo iam sabbato suspenderunt eos abinuicem a communione. Feria autem prima celebratae sunt Missae a Casto episcopo, qui directus a Sixto episcopo, & coepiscopo suo, vel a Synodo. Feria autem secunda conuenerunt vniuersi episcopi de illis regionibus, & venerunt in eandem ciuitatem, quasi Synodus, numero septuaginta & sex episcopi isti,

Epiphanius, Quiriacus, Bonofus, Ioannes, Victor, Montanus, Speciosus, Paulus, Roborus, Castinus, Berbentius, Iacobus, Iustus, Festus, Palumbulus, Euphemius, Cicero, Familiaris, Felix, Augustinus, Hippolytus, Theodulus, Symmachus, Leo, Pelagius, Paulus, Restitutus, Reuocatus, Polychronius, Sabinus, Pardus, Spesindeo, Triton, Auentius, Tranquillinus, Parfeus, Sebastianus, Urbicus, Petrus, Zofimus, Habetdeum, Zoilus, Valentinus, Quirinus, Anastasius, Caritofus, Geminus, Deuterius, Theodalus, Paulus, Castus, Gorgonius, Fortunatus, Proditus, Scelbianus, Fabius, Clemens, Secundus, Iunius, Honoratus, Olybrius, Ioannes, Petronius, Holocaustus, Andreas.

Et federunt cum supradictis, qui directi fuerant ab vrbe Roma, & docuit

Et federunt cum supradictis, qui directi fuerant ab vrbe Roma. Et docuit

ANNO
CHRISTI
433.

omnia Euphemius in con-
spectu Synodi. Respondit
Custus episcopus ex dire-
ctione Sixti episcopi, & di-
xit: Vincat nos iustitia:
Introducantur testes nu-
mero competenti quadra-
ginta, vt, secundum Cano-
nem catholicum vrbis Ro-
mæ, damnetur extra ciuita-
tem.

CAP. VIII.

Prima autem die Synodi
tanta probatio fuit Euphe-
mii. Qui dum probasset om-
nia, quæ testificabatur pri-
ma pollicitatione damna-
tus est, & accepit anathe-
ma dum docuisset omnia,
& subscripserunt omnes epi-
scopi in eius damnationem.
Leo diaconus vrbis Romæ
dixit: Ex te enim damnaberis,
quoniam pontificem,
qui te consecrauit coepiscop-
um, condemnabas & ac-
cusabas. Cecidit autem in
terra ante omne Conci-
lium episcoporum, & ibi
confitebatur se peccasse.
Respondit Abundius epi-
scopus missus ab vrbe Ro-
ma, & dixit: Non licet
quemquam accusare ponti-
ficem suum, quoniam iu-
dex non iudicabitur. Alia
autem die conuenerunt in
basilica sancta resurrectionis
Domini nostri Iesu Christi,
& ibi federunt iudican-

omnia Euphemius in con-
spectu Synodi. Respondit
Custus episcopus ex dire-
ctione Sixti episcopi, & di-
xit: Vincat nos iustitia. In-
troducantur testes numero
competenti quadraginta, vt
secundum Canonem ca-
tholicum vrbis Romæ, dam-
netur extra ciuitatem.

CAP. VIII.

Prima autem die Synodi
tātum probatio fuit Euphe-
mii. Qui dum probasset om-
nia testificabatur, prima
pollicitatione dānatus est,
& accepit anathema, dum
docuisset omnia. Et scripse-
runt omnes episcopi in eius
damnationem. Leo diaco-
nus vrbis Romæ dixit: Ex
te enim damnaberis, quo-
niam pontificem, qui te
creauit coepiscopum, con-
demnabas, & accusabas.
Cecidit autem in terra ante
omne Concilium episcopo-
rum, & ibi confitebatur se
peccasse. Respondit Abun-
dantius episcopus, missus
ab vrbe Roma, & dixit:
Non licet quemquam ac-
cusare pontificem suum,
quoniam iudex non iudica-
bitur. Alia autem die con-
uenerunt in basilicam san-
ctæ resurrectionis Domini
nostri Iesu Christi, & ibi se-
derunt iudicantes eum. Ibi

D iij

tes eum. Ibi autem cum anathemate damnauerunt Euphemiũ vsque ad vltimum diem temporis sui. Et subscripserunt omnes in eius damnationem episcopi numero septuagintafex, & duo diaconi cardinales Romani, & tres presbyteri, & tres episcopi, qui directi fuerat, concluderunt, subscribentes in eius damnationem, & dum damnassent eum, extra ciuitatem iudicabant.

CAP. IX.

Et Polychronium episcopum Hierosolymitanum, quia ordinasset diaconum Æthiopem nomine Victorem, & quia propter decem libras auri ecclesias consecrabat, damnauerunt eum extra ciuitatem, & dederunt ei vel constituerunt prædia tria ecclesiæ, ita tamen, vt locus eius intactus seruaretur in gremio vrbs Ierusalem. Et dum cessissent ei vsufructuario prædia, subscripserunt episcopi septuagintafex & diacones duo, & dimiserunt ibidem episcopum quasi vicarium in loco eius nomine Theodolum de Bethlehem vrbe. Et suspenderunt sedem eius, ita vt extra ciuitatem habitaret in prædia supradicta, & venerunt ad vrbe Romam festinantes supradicti

autem cum anathemate damnauerunt Euphemiũ vsque in vltimum temporis sui. Et subscripserunt omnes in eius damnationem. Episcopi vero septuagintafex, & duo diacones cardinales Romani, & tres presbyteri, & tres episcopi, qui directi fuerant, concluderunt, subscribentes in eius damnationem. Et dum damnassent eum, extra ciuitatem iudicabant.

CAP. IX.

Et Polychronium episcopum Hierosolymitanum, quare ordinasset diaconum Æthiopem, nomine Victorem, & quia ad decem libras auri ecclesias consecrabat, damnauerunt eum extra ciuitatem, & dederunt ei vel constituerunt prædia tria ecclesiæ, ita tamen, vt locus eius intactus seruaretur in gremio vrbs Ierusalem. Et dum cessissent ei vsufructuaria prædia, subscripserunt omnes episcopi septuagintafex, & episcopi tres, & presbyteri tres, & diacones duo, & dimiserunt ibidem episcopum quasi vicarium in loco eius nomine Theodolum de Bethlehem vrbe. Et suspenderunt sedem eius, ita vt extra ciuitatem habitaret in prædiis supradictis. Et venerunt ad

ANNO
CHRISTI
433.

o^{cto}. Et iussit Sixtus episcopus conuenire episcopos supradictos simul cum Augusto Valentiniano, & alligauerunt vulnera eius. Gaudebat autem Augustus in damnatione Euphemii episcopi, qui extitit accusator Polychronii pontificis sui, & subscripserunt in damnationem horum duorum, omnis Synodus, & Augustus Valentinianus, & Sixtus episcopus vr^{bis} Romæ manu propria conclusit.

C A P. X.

Post menses enim nouem, obfessa est ciuitas Ierusalem fame, non tantum fame, quantum inopia paupertatis. Polychronius autem, qui ex episcopo, vendidit publice prædia ecclesiæ supradicta pauperibus & clericis, populoque Hierosolymitano erogauit vel sparsit. Veniens autem Priscus diaconus vr^{bis} Ierusalem, accusabat iterum Polychronium, dicens: Quod ei temporale concessum fuerat, vendidit populo cleroque sparsit. Hoc Sixtus episcopus audiens, gaudio corroboratur, & intimauit Augusto Valentiniano rem quam gestam audierat. Respondit diaconus, &

vr^{bem} Romam festinantes supradicti octo. Et iussit Sixtus episcopus conuenire episcopos supradictos simul cum Augusto Valentiniano, & alligauerunt vulnera eius. Gaudebat autem Augustus in damnationem Euphemii episcopi qui extitit accusator Polychronii pontificis sui. Et subscripserunt in damnationem horum duorum omnis Synodus & Augustus Valentinianus, & Sixtus episcopus vr^{bis} Romæ propria manu conclusit.

C A P. X.

Post menses enim nouem obfessa est ciuitas Ierusalem fame, non tantum fame, quã inopia paupertatis. Polychronius autem, qui ex episcopo, vendidit publice præmia ecclesiæ supradictæ pauperibus, & clericis, populoque Hierosolymitano erogauit vel sparsit. Veniens autem Priscus diaconus vr^{bis} Ierusalem, accusabat iterum Polychronium, dicens: quod ei temporale concessum fuerat, vendidit populo, cleroque sparsit. Hoc Sixtus episcopus audiens corroboratur, & intimauit Augusto Valentiniano rem quam gestam audisset. Respondit Leo diacon, & dixit ad Sixtum episcopum:

dixit ad Sixtum episcopum: Iube occurrere Synodum per auctoritatis tuæ munimen, vt subueniatur domui, quæ supra aquam habuit fundamentum, & accipiat continua, & fundamēta lapidea, vt tuo munimine pontificii non ruat domus ædificata.

CAP. XI.

Misit autem præcepta per vniuersas ciuitates, & occurrerunt omnes episcopi, & fecit Synodum, & sedit cum Augusto in eadem basilica Constantiniana, & sedit cum episcopis Augustoque, simul & cogitationibus æstuabatur Sixtus episcopus, qualiter Polychronium reuelaret. Respondit Valentinianus Augustus, & dixit: Nolite æstuarè pater, quia meruit Polychronius sicut & vidua, quæ misit æris minuta duo in garophylacium, vbi omnes abundanter miserunt. Illa enim nihil habebat, nisi tantum illa duo minuta. Et respondit Dominus noster: *Et quid dixit:* Dixit autem Sixtus episcopus: *Quia omnibus plus misit.* Hic autem omnem victum suum quem habuit, misit. Respondit Leo diaconus: Ergo præsul qui imitatus est viduam, non viduetur. Tunc lauauerunt se omnes episcopi, vel qui in eodem

loco

Iube occurrere Synodum per auctoritatis tuæ munimen, subueniatur domui; quæ super aquam habuit fundamentum. Et accipiat continuas, & fundamenta lapidea; vt tuo munimine pontificii, non ruinet domus ædificata.

CAPVT XI.

Misit autem præcepta per vniuersas ciuitates, & occurrerunt omnes episcopi. Et sedit cum Augusto in eadem basilica Constantiniana. Et sedit cum episcopis Augustoque simul. Et cogitationibus æstuabatur Sixtus episcopus, qualiter Polychronium reuelaret. Respondit Valentinianus Augustus, & dixit: Non æstuarè pater, quia meruit Polychronius sicut vidua, quæ misit æraminuta duo in garophylacium, vbi omnes abundanter miserunt, illa autem nihil habens, nisi tantum illa duo minuta. Et respondit Dominus noster: *Et quid?* Dixit autem Sixtus episcopus: *Quia omnibus plus misit.* Hæc autem omnem victum suum, quem habuit, misit. Respondit Leo diaconus: Ergo præsul, qui imitauit viduam, non viduetur. Tunc leuauerunt se omnes episcopi, & qui in eodem loco erant, gaudio

litanias

Luc. 21.
Marc. 12.

ANNO
 CHRISTI
 453.

loco erant, gaudio litanias faciebant. Plus enim gaudio litanias faciebant. Plus enim gaudio plorabant omnes. plorabant omnes.

CAPVT XII.

Et direxit epistolam hanc ad urbem Ierusalem. Beatissimo Polychronio episcopo & coepiscopus Sixtus episcopus vrbis Romæ & vniuersa Synodus clerusque omnis & Augustus. Relevationis tuæ officia & munimen ruinæ non obliuiscar pati, quam redii ad vxorem, supra quam tentabas adulterare. Non enim videtur vxor casta, nec vir prudens non maculetur pecuniæ, non scorti consilio, quam templum, quod deiecerat Euphemius, per te Polychroni ædificetur: redi ad vxorem sine macula, & custodi dicta apostolica. Ora pro vrbe Roma. Actum est autem Valentiniano septimo & Abieno. Dum introissent hi octo in Ierusalem, decimo Kalendas Aprilis, & reuocauerunt Polychronium episcopum in urbem Ierusalem cum magno honore, & sedit in eadem annis septem & menses sex, & requieuit in pace.

CAP. XII.

Et direxit epistolam hanc ad urbem Ierusalem. Beatissimo Polychronio episcopo & coepiscopus Sixtus episcopus vrbis Romanæ & vniuersa Synodus, clerusque omnis & Augustus. Relevationis tuæ officia & munimen ruinæ non obliuiscar pati. Quoniam redi ad vxorem, super qua tentabas adulterari. Non enim videtur vxor casta, nec vir prudens, non maculetur pecuniæ, non scorti consilium, quoniam templum quod deiecerat Euphemius, pro te Polychroni ædificetur. Redi ad vxorem siue sine macula, & custodi dicta apostolica, & ora pro vrbe Romana. Actum autem Valentiniano septimo & Abieno consulibus, dum introissent hi octo in Ierusalem, decimo Kalendas Aprilis. Et reuocauerunt Polychronium episcopum in urbem Ierusalem cum magno honore. Et sedit eadem annis septem, & menses sex. Et requieuit in pace.

Hi confules referuntur ab omnibus in annum D. 450. qui fuit decimus a Sixti morte.

EDITIO EX DVABVS PRÆCEDENTIBVS
CONFLATA.ANNO
CHRISTI
433.

CAPVT I.

ERAT quidam sacerdos nomine Polychronius, episcopus Hierosolymitanus. Is per imprudenciam senectutis dicebat, quod Ierusalem prima sedes esset. Et ore superbo quasi superiorem affirmabat se pontificem esse, & summum sacerdotem, & in sua senectute semper in hac sua confidentia corroborabatur, ita vt acciperet remunerationem, & alias cum ordinaret presbyteros & diacones. Et nisi accepisset satis dignum munus, non ordinabat episcopum: & quia ei prodesse videbatur opulentia, Æthiopes, & Ægyptios in suæ gremio vrbs (quod Canon damnauit) diacones ordinabat: & sicubi ad dedicandam quamlibet parochiarû in sua regione ecclesiam rogaretur, non dabat auctoritatis suæ facultatem, nisi decem librarum auri accepisset remunerationem. Nam clericus omnino nullus vrbs Hierosolymitanæ ascendeat gradum superiorem, nisi dedisset remunerationem.

Hoc audito, Sixtus episcopus vrbs Romæ conuocauit vniuersam Synodum episcoporum & presbyterorum Romanorum, clericosque in basilicam Constantinianam, & ibi sedens cum episcopis, cleroque de omni vrbe Romana adstante, intimabat eis Polychronium Hierosolymitanum, quod Canones calcauit, vt Christus testatur: *Gratis accepistis, gratis date.* Et intimauit etiam eis vniuersum velamen cordis eius, quod alios scilicet ciues (quod non licet) sociabat ecclesiæ Hierosolymitanæ. Et quod vniuersas ecclesias cum præmio & muneribus consecrabat.

CAP. VII.

Sedentibus itaque octoginta & vno episcopis, & quadraginta octo presbyteris, & sex diaconibus, iussit introire Euphemium episcopum, qui hæc supradicta de Polychronio pontifice suo voce clara accusare testabatur. Ordinauit autem vniuersa Synodus, & elegit de suo ordine tres episcopos, Castum, Felicem, & Abundium, & tres

ANNO
CHRISTI
433.

presbyteros vrbis Romæ, Archidamum, Petrum, & Demetrium, & duos diacones ciues Romanos, Lollianum, & Leonem, & misit eos Hierosolymam, vt secundum dicta Euphemii, quidquid minus integrum inuenissent, ore eius docente, testibus 40. qui vera testificarentur secundū dicta Euphemii episcopi aduersus Polychronium episcopum, emendarent iidem episcopi, Castus, Felix, Abundius, & presbyteri, Archidamus, Petrus, & Demetrius, & diacones, Lollianus, & Leo, secundum præceptum Sixti episcopi vrbis Romæ, vel octoginta & vnus episcoporum Synodum, & quadraginta octo presbyterorum Romanorum ciuium: quinetiam in secundum chirographum Valentiniani & Theodosii Augustorum, si quid edocuiisset Euphemius episcopus de episcopo & pōtifice suo Polychronio, ambos simul, Polychronium & Euphemium, extra ciuitatem damnarent. Venientes autem in vrbem Ierusalem, introierunt feria sexta hi octo cum Euphemio episcopo, & iam sabbato suspenderunt eos abinuicem a communione. Feria autem prima celebrata sunt Missæ a Casto episcopo, qui directus fuerat a Sixto episcopo, & coepiscopis suis, & a Synodo. Feria autem secunda conuenerunt vniuersi episcopi de illis regionibus, & venerunt in eandem ciuitatem, * quasi fuisset Synodus, numero septuaginta sex episcopi isti, Epiphanius, Quiriacus, &c.

* quasi ad
Synodū,

Et federunt cum supradictis, qui directi fuerant ab vrbe Roma, & docuit omnia Euphemius in conspectu Synodi. Respondit Castus episcopus ex directione Sixti episcopi, & dixit: Vincat nos iustitia: Introducantur testes numero competenti quadraginta, vt, secundum Canonem catholicum vrbis Romæ, damnetur extra ciuitatem.

CAP. VIII.

Prima autem die Synodi tanta probatio fuit Euphemii. Qui dum non probasset omnia, quæ testificabatur prima pollicitatione damnatus est, & accepit anathema dum non docuisset omnia. Et subscripserunt omnes episcopi in eius damnationem. Leo diaconus vrbis Romæ, dixit: Ex te enim damnaberis, quoniam pontificem, qui te consecrauit coepiscopum, condemnabas & accusabas.

Concil. Tom. 7.

E ij

Cecidit autem in terram ante omne Concilium episcoporum, & ibi confitebatur se peccasse. Respondit Abundius episcopus missus ab vrbe Roma, & dixit: Non licet quemquam accusare pontificem suum, quoniam iudex non iudicabitur. Alia autem die conuenerunt in basilicam sanctam resurrectionis Domini nostri Iesu Christi, & ibi federunt iudicantes eum. Ibi autem cum anathemate damnauerunt Euphemium vsque ad vltimum temporis sui. Et subscriperunt omnes in eius damnationem episcopi numero septuagintasex, & duo diaconi cardinales Romani, & tres presbyteri, & tres episcopi, qui directi fuerant, concluderunt, subscribentes in eius damnationem, & dum damnassent eum, exire ciuitatem iudicabant.

CAP. IX.

Et Polychronium episcopum Hierosolymitanum, quia ordinasset diaconum Æthiopem nomine Victorem, & quia ob decem libras auri ecclesias consecrabat, damnauerunt exire ciuitatem, & dederunt ei vel constituerunt prædia tria ecclesiæ, ita tamen, vt locus eius intactus seruaretur in gremio vrbis Ierusalem. Et dum cessissent ei vsufructuario prædia, subscriperunt omnes episcopi septuagintasex, & episcopi tres, & presbyteri tres, & diacones duo, & dimiserunt ibidem episcopum quasi vicarium in loco eius nomine Theodolum de Bethlehem vrbe. Et suspenderunt sedem eius, ita vt extra ciuitatem habitaret in prædiis supradictis. Et venerunt ad urbem Romam festinantes supradicti octo. Et iussit Sixtus episcopus conuenire episcopos supradictos simul cum Augusto Valentiniano, & alligauerunt vulnera eius. Gaudebat autem Augustus in damnatione Euphemii episcopi, qui extitit accusator pontificis sui Polychronii. Et subscriperunt in damnationem horum duorum, omnis Synodus, & Augustus Valentinianus, & Sixtus episcopus vrbis Romæ manu propria concludit.

CAP. X.

Post menses etenim nouem, obsessa est ciuitas Ierusalē, ac laborabat fame, nec tantum fame, quantum inopia paupertatis. Polychronius autem, qui ex episcopus, vendidit publice prædia ecclesiæ supradicta pauperibus &

ANNO
CHRISTI
455

clericis, populoque Hierosolymitano erogauit vel sparsit. Veniens autem Priscus diaconus vrbis Ierusalem, accusabat iterum Polychronium, dicens: Quod in temporale concessum fuerat, vendidit populo, cleroque sparsit. Hoc Sixtus episcopus audiens, gaudio corroborabatur, & intimauit Augusto Valentiniano rem, quam gestam audierat. Respondit Leo diaconus, & dixit ad Sixtum episcopum: Iube occurrere Synodum per auctoritatis tuæ munimen, vt subueniatur domui, quæ supra aquam habuit fundamentum, & accipiat contignationes & fundamenta lapidea, vt tui munimine pontificii non ruat domus ædificata.

CAP. XI.

Misit autem præcepta per vniuersas ciuitates, & occurrerunt omnes episcopi. Et fecit Synodum, & sedit cum Augusto in eadem basilica Constantiniana. Et sedens cum episcopis, simulque & Augusto, cogitationibusque æstuat Sixtus episcopus, qualiter Polychronium releuaret. Respondit Valentinianus Augustus, & dixit: Noli æstuarè, pater, quia meruit Polychronius *sicut & vidua, quæ misit æris minuta duo in gazophylacium*, vbi omnes abundanter miserunt. Illa enim nihil habebat, nisi tantum illa duo minuta. Et respondit Dominus noster: *Et quid?* Dixit autem Sixtus episcopus: *Quia omnibus plus misit.* Hæc autem omnem victum suum quem habuit, misit. Respondit Leo diaconus: Ergo præsul qui imitatus est viduam, non viduetur. Tunc leuauerunt se omnes episcopi, & qui in eodem loco erant, præ gaudio litanias faciebant: plus enim ex gaudio plorabant omnes.

CAPVT XII.

Et direxit epistolam hanc ad vrbem Ierusalem. Beatissimo Polychronio episcopo & coepiscopis Sixtus episcopus vrbis Romæ & vniuersa Synodus clerusque omnis & Augustus. Reuelationis tuæ officia & munimen ruinæ non patiar obliuisci. Iam redi ad vxorem, quam tentabas adulterare. Non viduetur enim vxor casta, nec vir prudens maculetur pecunia, aut scorti contagio: quin templum, quod deiecerat Euphemius, per te, Polychroni, ædificetur: Redi ad vxorem sine macula, & custodi dicta apostolica. Ora pro vrbe Roma. Actum est au-

Hi consules referuntur ab omnibus in annum D. 450. qui fuit decimus a Sixti morte. tem Valentiniano septimo & Auieno consulibus. Dum introissent hi octo in Ierusalem, decimo Kalendas Aprilis, reuocauerunt Polychronium episcopum in urbem Ierusalem cum magno honore, & sedit in eadem annos septem & menses sex, & requieuit in pace. ANNO CHRISTI 433.

NOTA.

An hæc acta legitima sint. Argumenta pro parte affirmante.

Rationes pro parte negante.

Sententia auctoris.

Acta.] Hæc acta synodalis expurgationis Polychronii Hierosolymitani episcopi Romæ coram Sixto pontifice habita, legitima & alicuius auctoritatis esse videntur, tum quod Nicolaus Romanus pontifex in epistola ad Michaelē imperatorem ea velut legitima citarit, tum quod scriptores nostri temporis eandem post Petrum Damiani in epistola ad Henricum Rauennatem allegantes, de horum fide & auctoritate nihil hactenus dubitauerint. Contra vero eadem spuria & illegitima esse, quiuis prudens asseruerit, si ad notam consularem, nomen accusati, aliaue res apud acta descriptas, diligenter attendat. Si quod habent acta, hæc accusatio, & expurgatio contigit Valentiniano septimum & Auieno consulibus, certe non ad tempora Sixti, sed ad annum vndecimum Leonis papæ referenda forent. Temporibus Sixti vel Leonis pontificum, ab anno Domini 429. vsque ad annum Christi 457. non modo non aliquis Polychronius Hierosolymitanæ sedis episcopum egit, (nam post Praylium Iuuenalis prædictis temporibus Hierosolymitanæ sedis episcopatum tenuit, & duobus œcumenicis Conciliis Ephesino & Calchedonensi interfuit) sed neque apud Nicephorum episcopum Constantinopolitanum, qui texuit catalogum episcoporum Hierosolymitanorum, neque apud Nicephorum Callistum, vel Euarium, qui horum res in orientali ecclesia gestas prosecuti sunt, vsquam vel leuis saltem Polychronii nominis mentio habetur. Tertio quæ hic leguntur de ciuitate Hierosolymorum hoc tempore obfusa, nullo modo subsistere possunt. Hæc sunt quæ actis antiquissimis pondus & auctoritatem imminuunt. Qua ratione hæc difficultates expediri queant, non video. Si quis eadem ad veritatis lumen aliquo modo reuocare possit, pergratum fecerit, si consilium & auxilium mihi communicauerit. Vide Baronium anno 433. numero 38. & 39.